

15 september 1998.

Koen van Dijken was 7 broedseizoenen lang (1991-97) vogelwachter in dienst van SBB op het onbewoonde eilandje Rottumeroog, waar hij zich bezighield met inventarisatie en bescherming van de flora en fauna. Hoewel veel mensen, waaronder ikzelf, gefascineerd zijn door verhalen over eenzame eilanden, kwam er slechts een twintigtal leden op de lezing af. De wegblijvers hadden ongelijk.

Koen begon met het vertonen van een serie uitstekende dia's van de ligging en fysische gesteldheid van Oog en het bij-eilandje Zuiderduin. Opvallend was het contrast tussen het dynamisch-natuurlijke Zuiderduin en het door mensen (kapot)gemaakte Rottumeroog. Koen was niet erg te spreken over de activiteiten van de 'Vrienden van Rottumeroog' die ervoor ijveren het eilandje te conserveren in de staat die het rond 1960 had - het milieu in de Waddenzee is bij uitstek dynamisch, de planten en dieren zijn daaraan aangepast, en het bevroren van een moment levert niets op aan natuurwaarde, behalve misschien een paar honderd extra broedparen van de Zilvermeeuw.

Er volgde een serie dia's van de broedvogels van de eilandjes. De Dwergsterns hadden het meeste zweet gekost, die van een vrouwtje Eidereend vond ik het mooist. De laatste 30 platen toonden planten en zeldzame vogels en vlinders. Koen vertelde dat met het in zee verdwijnen van de Tuin van Tox de Moeraswespenorchis op Oog is uitgestorven, maar dat een natuurlijker eiland weer plaats gaat bieden aan andere, zeer zeldzame plantensoorten van de overgangszone tussen zee en strand zoals de Gele Hoornpapaver. Er werden ook een paar exoten geprojecteerd, waaronder een gele mutant van de Grasparkiet die inderdaad wel kan worden bijgeschreven als ontsnapte kooivogel. Toch vraag ik mij af of een Chinese Wielewaal zonder meer in die groep moet worden geplaatst.

Het was een boeiende avond en inderdaad een goede voorbereiding op de Avifauna excursie naar Rottumeroog van 4 oktober. 'Rottumeroog zal niet verdwijnen', zei Koen tot slot, 'er is daar altijd een eiland geweest en er is geen reden om aan de nemen dat er niet altijd een eiland zal zijn. Rottumerplaat wandelt naar het oosten, zal ooit eens in tweeën breken, en dat wordt dan het nieuwe Rottumeroog'.

Jan Alex de Roos

Rottumeroog, door Koen van Dijken,